

Indholdsfortegnelse

Stor foldglæde	03
Langsom indgræsning	03
Uetisk dyrehandel på QXL – auktion	04
NH Storm	05
NH Filur og Buster.....	06
NH Prins	07
At være plejefamilie	08
Når man ikke længere kan have sin hest ...	09
Anbringelse af 2 familieplejeheste	10
Plejefamilie søger bl.a. til	10
Bella Bøgevang	10
Mazurs Anabell	10
Cherrie	10
Musse	10
Livredderseminar	12
Dyreværnspoliti	13
Dyreværnssager.....	14
Sagen fra Blommenslyst, Fyn	14
Sagen fra Otterup, Fyn	15
Sagen fra Bogense, Fyn	15
Sagen fra Sallinge Lunde, Fyn	17
Arbejdsweekend – skovprojekt	18
Amigo og Don Pedro har holdt flyttedag	18
Hestemarkeder 2009	19
Et lille eventyr fra Nyt Hesteliv	20
Hestene Romeo, Frieda og Tarzan	24
Åbent Hus	25
Fravæning af føl	26
Heste og Rytter messen Herning	28
Aktiviteter 2. Halvår 2009	28
Loppemarked på Nyt Hesteliv	28
En frustrerende hesteværnsag	29
Adoptører pr. 1.5.2009	31

Siden sidst

Vi vil først beklage det sene tidspunkt for medlemsbladet. Vi ønsker bestemt at udkomme 3-4 gange om året og ikke 2 gange om året, som det her er blevet til. Det skyldes ikke manglende vilje, men manglende ressourcer.

Vores internat i Blommenslyst er nu oppe på 45 heste, ponyer og æsler. Vi ville gerne hjælpe mange flere, men det kræver mere plads og flere penge. Vi har i år lejet yderligere 5 Ha græs, som hestene får til afgræsning.

Sæsonen åbner nu for hestemarkeder, og vi vil igen i år tage ud og se på forholdene og hestens tilstand.

Der er et stort behov for at finde plejefamilier rundt om i det danske land. Vi har derfor fået en stab af livreddere, som kan hjælpe os med at godkende familierne og føre tilsyn med hestene. Når Nyt Hesteliv overtager en hest, er det for resten af dens liv.

Det er bekosteligt at sikre hesten resten af dens liv. Der er kørsel og tid i forbindelse med godkendelse og tilsyn samt "risikoen" for, at vi får hesten tilbage og afholde alle udgifter i forbindelse med hesten i mange år fremover. Mange tror, at det nærmest er en gave til os, at de vil forære os deres hest. Det er en misforståelse. Hver eneste hest er en udgift, og ejeren er derfor nødt til at være med til at betale for, at deres hest er sikret en god fremtid. Se mere herom på side 8-11.

Vi glæder os til at se, at det vil bære frugt i nær fremtid, så vi kan få mange flere heste ud i familiepleje.

God fornøjelse med læsningen!

Har du spørgsmål eller kommentarer, er du altid velkommen til at kontakte os.

Redaktionen
Janne Junker

Stor foldglæde

Efter en varm og solrig april kom græsset hurtigt i vækst. Hestene har længe stået og kigget ind på det saftige græs og gået og nippet kanter overalt, hvor de kunne komme til. Den 4. maj blev foldene åbnet. Sikke en livsglæde! Det havde hestene ventet på siden november sidste år. Hestenes øjne var store og stod på stilke. Ørerne stod oprejst med al sin opmærksom på, hvad der foregik fremme.

Der var slet ikke tid til at løbe ned i den anden ende.

Alles muler forsvandt ned i græsset med det samme.

Nu var det endelig blevet sommer igen!

Langsom indgræsning

Al det gode græs er sundt og rigt på vitaminer for hestene, men samtidig er det meget farligt i for store mængder og ved et pludseligt skift.

Dyrlægerne får travlt med at kurere kolik og forfængenhed. Nogle heste kan spise og spise og der sker ingenting. Andre skal bare have ½ time for meget, og så går det galt. Det er ofte de samme heste, der får kolik. Nogle er mere sarte overfor foderskiftet end andre.

Der er også stor forskel på græsarterne, så skal du omså eller anlægge nye græsmarker for heste, så spørg dig til råds i landbrugsrådgivninger eller hestekonsulenter. Der er nyere græssorter med minimum af sukkerindhold. De er langt bedre for heste med risiko for forfængenhed. Græs er hestenes naturlige føde og er derfor godt for dem. I naturen ville de selv vælge de rigtige græsarter. Når de er heget ind har de kun de valgmuligheder, vi giver dem. Derfor skal vi tænke os om, når vi tilsår markerne.

Vi starter altid med meget langsom indgræsning over 2-3 uger. Den 1. uge starter vi med ½ time og øger med et kvarter om dagen. I den 2. uge øger vi med ½ time om dagen, og den 3. uge med 1 time om dagen. Hvis vi observerer, at nogle får lidt ondt i maven og gødningen bliver alt for smattet, så sætter vi tiden lidt tilbage og så frem igen. Det har vi rimelig god erfaring med. Vi har endnu ikke haft nogen koliktilfælde.

Hvis en hest først har lagt sig og stønner af smerte, så ring til dyrlægen med det samme. Lige så snart dyrlægen har givet den noget smertestillende og tarmafslappende, har de det bedre igen.

Uetisk dyrehandel på QXL - auktion

Det er snart svært at blive forarget i denne kyniske verden, når der handles med dyr. Vi synes, vi ser og oplever mange skrækscenarier... , hvordan vi mennesker gang på gang kasserer vores dyr for blot at anskaffe et nyt. Det er uendeligt og usmageligt.

I januar måned blev vi gjort opmærksom på, at der foregik hesteauktion på QXL. Selv om det er svært at blive overrasket i denne branche, blev vi alligevel overrasket over, hvordan denne handel praktiseres.

Vi fandt en lille pony, der stod registreret til auktion på 1 kr. Vi besluttede os for at gennemføre handlen for at se nærmere på, hvordan det foregik. Du kunne byde ind på ponyen med 1 kr. ad gangen. Andre heste eller ponyer med en lidt større værdi handles med større intervaller, eksempelvis kr. 20 eller kr. 50 ad gangen. Vi endte op i den "store" sum af kr. 160.

Vi måtte køre helt til Gandrup (nord for Ålborg) for at hente ponyen. Ponyen viste sig at hedde Storm. Han var usigneret, tynd og ussel at se på. Familien havde yderligere 4 æsler og 2 heste, som skulle lide samme skæbne. Jeg spurgte familien, hvorfor de valgte at handle med dyrerne på denne måde. Familien fortalte mig, at de var gået konkurs og skulle hurtigt af med dem.

Vi kan kun gætte på, at mennesker, som køber en billig pony ubeset, vil sælge den videre og tjene en skilling på den. Det er i hvert fald ikke i ponyens interesse at blive solgt med så stor en portion ligegyldighed.

På QXL skriver Dyrenes Beskyttelse:

Fordi vi gerne vil sikre den bedst mulige og mest forsvarlige handel med dyr på QXL.dk, anbefaler vi i samråd med Dyrenes Beskyttelse at heste sælges til en mindstepris mellem 3000 -5.000 kr. og ponyer mellem 1000 – 3000 kr. Dette er for at undgå impuls køb og dermed potentielt uacceptable forhold for dyrene. Du kan læse de eksakte pris anbefalinger fra Dyrenes Beskyttelses

Vi synes, at det skal ulovliggøres at handle dyr på denne måned. Det er UETISK!

Vi har sendt vores artikel til Retsudvalget i Folketinget og bedt dem tage sagen op. Det er ikke kun heste, men også katte, hunde, fugle etc. som handles på denne uetiske måde.

Vores pressemeddelelse, som vi udsendte til diverse medier, kom bl.a. i Ekstrabladet. Her var der en journalist, der kontaktede QXL angående denne problemstilling. QXL ville tage en ny dialog med Dyrenes Beskyttelse, men indtil videre kan vi ikke se, at det har ændret noget.

Storm med indfiltret pandelok

Storm var meget ussel og tynd, da han kom. Hans pandelok var indfiltret i burrer, så der var ikke andet at gøre end at klippe den helt af.

NH Storm

Hvor vi hentede Storm i Nordjylland

Storm blev sat på nettet som adoptionspony og her fik vi en henvendelse fra en, der har kendt Storm i hans første leveår.

Hun fortæller:

Jeg kan fortælle, at jeg kender Storm det første år af hans levetid. Kort efter han blev født, blev jeg nemlig ansat på den gård, han oprindeligt stammer fra.

Navnet Storm kommer af, at han blev født under en storm, og man tvivlede på, om han kunne overleve. Han var nemlig også syg de første mange mdr., og Storm blev ofte overset af de andre hest.

Der var heller ikke ret meget kontakt med mennesker. Og selvom han blev ved med at være syg, og knap nok kunne gå, ville ejerne ikke ofre en dyrlæge. De havde overvejet flere gange af skyde ham i stedet.

Men heldigvis kom Storm sig pludseligt. Og jeg forstår stadig ikke hvordan - men gudskelov. Jeg fodrede hver eneste morgen, og så hvordan Storm udviklede sig. Og når tiden var der snakkede jeg også med ham.

Han har altid været en sød lille hest, og han og hans mor blev så på et tidspunkt solgt. Jeg tror faktisk ikke engang, han var helt rask på det tidspunkt heller.

Men det er underligt at se ham på jeres hjemmeside. Nu har han det heldigvis godt - for det fortjener han virkelig.

Storm er nu integreret i vores ponyflok og er for få uger siden blevet kastreret.

Storm i leg med Sebastian

Storm hygger med Jørgen

NH Filur og Buster

Filur og Buster hos den gamle mand

Først på året blev vi ringet op af Dyrenes Beskyttelse, som ville høre, om vi kunne hjælpe 2 heste, der gik hos en gammel mand. De var meget tynde og fik ikke nok at spise. De mente, at den ene hest skulle aflives. Den gamle mand ringede selv til os for at høre, om vi kunne hjælpe, for han var ked af at den ene skulle aflives. Det er altid positivt, når ejer selv kontakter os i.f.m. en anmeldelse. Egentlig havde vi ikke plads, men syntes alligevel, at vi ville lave et tilsyn. Den tyndeste af hestene var en frederiksborg på 25-30 år. Han havde engang været rideskolehest på Svendborg Rideskole. Hoftebenene strittede ud og al muskulaturen i ryggen var forsvundet. Han hed Filur.

Den anden hest var en islænder/nordbagge-blanding også på ca. 20- 25 år. Han var også tynd, men ville hurtigere komme sig, da han var en mere nøjsom hesterace. Han hed Buster.

De stod i en stald med fri udgang til en stor mark, hvor der ikke var noget at spise. Den gamle mand havde mistet grebet om hestene og fik ikke fodret dem. De fik for det meste kun det græs, der var på folden. Det var der af naturlige årsager ikke meget af i vintermånederne. Anmeldelsen var absolut berettiget, og vi ville gerne hjælpe de 2 heste. Vi var sikre på, at vi med den rette fodring kunne hjælpe Filur op i god foderstand til trods for hans høje alder.

Efter 3 mdr. intensiv "opfodring" med masser af vitaminer og mineraler ser Filur og Buster godt ud. Det hjalp også at få dem vasket og striglet. Vi fyldte 2 x 2 sorte affaldssække med hår. De er nu startet på græs, så det vil give dem det sidste skud.

I starten gik Filur og Buster for sig selv, så de stille og roligt kunne komme sig uden at blive jagtet af de andre heste. Filur var en svag gammel hest og led af separationsangst, hvis blot Buster gik 5-10 meter fra ham.

Efter ca. 1½ måned ville vi langsomt integrere Filur og Buster i hesteflokken. Vi starter altid i den ene løsdrift med de flinke heste. Det gik meget fint. Vi konstaterede hurtigt, at Filur ikke var så svag endda, for han jagtede de heste væk, der gerne ville snakke med Buster. Filur og Buster syntes åbenbart, at det gik for langsomt, så de tog bagvejen til de andre heste og integrerede sig selv. Det gik lidt hurtigere end normalt – men helt uproblematisk. De fandt hurtigt ud af, hvilke heste, der passede sammen med dem. I skrivende stund (maj) leger Buster med de andre heste, og Filur holder øje med ham fra afstand.

Til vores åbne hus den 26. april konstaterede vi, at Filur stressede helt vildt af alle de mange børn, der kom og hilste på ham. Han bed ud efter dem. Det ligger sikkert dybt begravet i ham at have været rideskolehest med mange børn omkring sig. Nu får han lov til at blive her og nyde sit otium.

Filur efter 1 mdr.

Filur efter 3 mdr.

NH Prins

Tulle, Jørgen, Max og Prins nyder foråret på græsset

Vi har i sidste medlemsblad fortalt om den lille ponyfamilie, som NH overtog fra en gård med bondegårdsferie. Far Prins, mor Tulle og lille Jørgen, som lige er blevet et år i april måned. På grund af Prins's dominerende adfærd, har der været en del vanskeligheder med at få familien integreret i den øvrige bestand af ponier – for ikke at sige helt umuligt. Tulle var vi ikke så bekymret for. Hun skulle nok klare sig, og lille Jørgen havde vi allerede fået integreret i ponyflokken. Jørgen kom i "børnehaven" og legede med de andre plage om dagen, men om natten sov han med sin mor og far. Dina, som er dronning i ponyflokken, havde taget lille Jørgen til sig som en anden reservemor og Brian var reservefar. De opdragede begge på Jørgen. Så han var hurtigt blevet integreret.

Det var straks anderledes med Prins! Prins blev hurtigt kastreret ved ankomst. Han var flere gange gået gennem hegnet og angrebet de store heste, så hele ponyfamilien blev anbragt væk fra de store heste. Når der var heste på ridebanen, gik han også gennem hegnet klar til at forsvare sin lille familie. Det var en svær opgave, for vi syntes også det var synd, at de skulle gå så isoleret. Så vi forsøgte at integrere Prins med nogle af de stærkere ponier over flere gange, men han blev ved med at angribe dem og bide sig fast i dem. Det gik bare ikke.

Efter 8 måneder prøvede vi igen. Denne gang lavede vi en ekstra forstærket fold ved siden af ponyløsdriften med 4 bånd – alle strømeførende. Prins og Tulle blev lukket ind på den nye fold, og vi holdt vejret i spænding.

To af de dominerende gutter blandt ponyerne - Brian og Trollderik - gik langs hegnet på den ene side, Prins på den anden side. De havde hovederne helt nede ved jorden. Det var det eneste sted, hvor de næsten kunne røre ved hinanden. De gik frem og tilbage, frem og tilbage. Og så skete der ikke mere.

Efter knap 14 dage uden kampe og udbrud fra folden prøvede vi at sætte Prins og Tulle sammen med de andre ponier. De fik meget plads. Der var lidt postyr, og Prins blev sat grundigt på plads af specielt Trollderik. Prins måtte indtage en lidt mere ydmyg rolle end hidtil. Så indordnede han sig og blev mere og mere optaget i flokken. Tulle og Dina mente begge, at de var mor til Jørgen og prøvede på skift at "kapre" ham. Men det gav kun lidt uro. Der var ingen slåskampe.

Nu er der så gået nogle måneder og Prins og Tulle stortrives på folden. Så med MEGET tålmodighed og at vi hele tiden prøvede at tænke anderledes, så gik det. Vi får mange opringninger om gode råd med hingste, der går gennem hegnet og ikke er til at styre. Vi har gjort det mange gange, men Prins var den sværeste opgave, vi endnu havde haft. Men det lykkedes. Hvis viljen er der, så kan det lade sig gøre ...

Prins nusser med de fleste af ponyerne og selv æslerne får en nussetur med på vejen.

NH Prins leger nu med sin "ærkefjende" Trollderik

At være plejefamilie

NH Frieda anbragt i plejefamilie

En plejefamilie er hos nyt Hesteliv en familie, som overtager det fulde ansvar for en af nyt Hestelivs heste eller ponyer. Hesten eller ponyen kommer hjem og står hos plejefamilien og fungerer fuldstændig som det var familiens egen hest. Den eneste forskel er, at nyt Hesteliv beholder ejerskabet, for derved at sikre, at hesten ikke kan sælges. Nyt hesteliv kommer på regelmæssige tilsyn, for at se at hesten stadig trives.

Derudover fungerer hesten fuldstændig som familiens egen. Familien afholder derfor alle udgifter og alt arbejde med hesten. De heste eller ponyer, som anbringes i plejefamilier, er meget forskellige. Det kan være alt fra helt små ponyer til rigtig store heste. Nogle kan rides, andre kan ikke. Nogle er gamle og skal på pension, andre helt unge med livet foran sig. Nogle har haft det svært, andre ikke. Fælles for dem alle er, at de på den ene eller anden måde har været til overs. Tidligere ejer har ikke længere overskud, økonomi eller tid til dem mere. Nogle af hestene er anbragt eller står opstaldet hos nyt Hesteliv, andre står ude hos nuværende ejer og venter på en ny familie.

Hvis man ønsker at være plejefamilie er det vigtig, at man gør op, hvad det er for en hest, man kunne tænke sig. Skal det være en hoppe eller en vallak. Skal den være ung eller gammel? Skal den kunne rides eller bare være selskabshest? Skal den være stor eller lille? Jo flere oplysninger, vi får, jo nemmere er det for os at finde den helt rigtige hest. Vi bruger meget tid på at finde den helt rigtige kombination af hest og familie.

Mange af de heste, som søger plejefamilie har været kastebolde, og vores største ønske for dem er, at de får en god og permanent familie. Derfor anbringes hestene kun med henblik på permanent ophold.

Inden anbringelse kommer nyt Hesteliv ud og godkender plejefamiliens hesteforhold. De ting, vi lægger vægt på, er bl.a.:

- Plejefamilien skal have deres eget sted til hestene.
- Der skal være et foldareal på minimum 1 hektar til 2 heste.
- Der skal være gode store bokse eller en løsdrift med plads til, at alle heste kan ligge ned samtidigt.
- Hesten må ikke stå alene.

Hvis det skulle ske, at plejefamilien ikke længere kan have hesten eller ikke længere opfylder kontrakten, tager nyt Hesteliv altid hesten tilbage.

Plejefamilien betaler et gebyr for hesten.

Pr. 1. maj 2009 er gebyret:

Kr. 1.500 for en selskabspony (III+II)
Kr. 3.000 for en ridepony (III+II)
Kr. 3.000 for en selskabshest eller I-pony
Kr. 5.000 for en ridehest eller I-pony

Ved en ridepony/hest forstås en hest eller pony, som kan ride almindelige skovture 3-4 gange om ugen.

Det kræver medlemskab af nyt Hesteliv at blive plejefamilie.

At være plejefamilie er en fantastisk mulighed for at hjælpe en hest til et nyt og bedre liv.

Når man ikke længere kan have sin hest

Dina venter nu på en plejefamilie

Der er rigtig mange heste, som går en grum skæbne i møde, når deres familie ikke længere kan have dem. Måske sælger man sin hest til en god familie, men pludselig kan de ikke have den længere, og så bliver den videresolgt til en ny familie og endnu en familie og ender måske i sidste ende hos en hestehandler. I værste fald ender hesten på sommerens hestemarkeder eller på en transport til syditalien.

Nyt Hesteliv prøver at hjælpe nogle af disse heste. Nyt Hesteliv overtager ejerskabet af hestene, og forsøger at finde egnede plejefamilier. Plejefamilierne bliver på forhånd godkendt, og kan herefter overtage en af nyt hestelivs heste, som det var deres egen. De får ansvaret for hesten og afholder alle udgifter.

Hesten anbringes altid med permanent ophold for øje, men kan plejefamilien af den ene eller anden grund ikke længere have hesten, tager nyt Hesteliv altid hesten tilbage.

Når hesten er anbragt, kommer nyt Hesteliv på regelmæssige tilsyn, for at se, at hesten stadig trives. På denne måde sikrer nyt Hesteliv hesten resten af dens liv.

Det er bekosteligt at sikre hesten resten af deres liv. Der er kørsel og tid i forbindelse med godkendelse og tilsyn samt "risikoen" for, at vi skal have hesten tilbage og afholde alle udgifter i forbindelse med hesten i mange år fremover.

Mange tror, at det nærmest er en gave til os, at de vil forære os deres hest.

Det er en misforståelse. Hver eneste hest er en udgift, og ejeren er derfor nødt til at være med til at betale for, at deres hest er sikret en god fremtid.

Nyt Hesteliv opkræver et formidlingsgebyr for at finde en plejefamilie.

Når arbejdet med at finde en familie påbegyndes, betales et opstartsgebyr på kr. 500. Dette dækker de mange timer, vi bruger på at tale med mulige familier, tage på godkendelse, sætte hesten på hjemmesiden, i nyhedsbreve mv.

Når en plejefamilie er fundet og godkendt betales kr. 1500 i formidlingsgebyr.

Hvis hesten skal stå hos nyt Hesteliv, indtil vi har fundet en ny familie, betales almindelig opstaldning hos nyt Hesteliv til gældende opstaldningspriser.

Sidste mulighed er, at vi overtager hesten med det samme. Så overtager vi øjeblikkeligt alle udgifter og ejerskab af hesten. Her betales kr. 10.000 svarende til 6 måneders opstaldning. Formidlingsgebyret er inkluderet i de kr. 10.000. Langt de fleste heste, som vi overtager, står hos os længere end 6 måneder, og en del af dem kommer aldrig herfra. Beløbet kan betales i rater.

Inden anbringelsen skal ejer sørge for, at hesten er vaccineret, er ormebehandlet, haft tandeftersyn og har haft smed.

Der er rigtig mange heste, som søger nye hjem, og det er ikke altid en nem opgave, men vi gør hvad vi kan, for at finde den helt rigtige familie.

Anbringelse af to familieplejeheste

Lille Sky og Starlight er mor og datter. Lille Sky er en 11 års nordbaggehoppe og datteren Starlight er en 7 års nordbagge/araber blanding.

Lille sky og Starlight blev overtaget akut i starten af april 2009, da deres tidligere ejere var blevet for syge til at passe dem. Hestene skulle flyttes omgående, da de ikke længere var i stand til at passe dem. I starten af april havde nyt Hesteliv på ingen måde mulighed for at tage dem ind. Der var simpelthen ikke plads. I stedet fandt vi en akut plads i Assens, hvor de kunne stå midlertidigt. Det er jo noget besværligt at have heste stående 30 km væk, men heldigvis var der nogle rigtig søde piger i Assens, som tog sig godt af dem.

I mellemtiden blev vi kontaktet af en familie fra Juelsminde, som manglede to heste at hygge om. De havde tidligere haft heste, så alle hesteforholdene var i orden. I Assens så de to søde, tillidsfulde og nysgerrige heste, som kunne passe godt hjem til dem.

Nyt Hesteliv tog på godkendelse i Juelsminde, og forholdene kunne hurtigt godkendes, så den 12. maj blev Lille sky og Starlight flyttet fra deres midlertidige ophold i Assens til deres nye hjem i Juelsminde.

Her får de lov til at starte på en frisk og forhåbentlig nyde resten af deres dage.

Starlight og Lille Sky i deres nye omgivelser

Plejefamilie søges bl.a. til:

Bella Bøgevang

Bella er nordbagge og blev 11 år i maj 2009. Bella er passet og plejet med dyrlæge og smed. Hun beskrives af ejer som en rigtig god skovturshest – dog bedst i selskab med en anden hest. Derimod er hun meget stærk og selvstændig på ridebanen.

Hun er stille og rolig på fold og vil gerne arbejde især fra jorden. Bella er god til børn på staldgangen men ikke under ridning. Der er hun for stærk.

Ejer er nødt til at skille sig af med hende på grund af sygdom.

Formidlingsgebyr: kr. 3.000.

Mazurs Anabell

Mazurs Anabell er en 5 års DV-hoppe.

Tidligere ejer mistede interessen for hende, da man fandt ud af, at hun har en vandcyste i venstre forben, som gør, at hun aldrig bliver ridehest. Ejerskabet af Anabell er overtaget af en pige fra den stald i Brørup, hvor Anabell i øjeblikket står. Hun har dog ikke mulighed for at beholde Anabell, hvorfor hun søger en god plejefamilie, som kan give hende et godt liv som selskabshest.

Anabell har ingen problemer med at gå på fold. Her løber hun rundt sammen med alle de andre heste. Hun er førerhoppe i den flok, hun går sammen med nu. Anabell kan godt være lidt sky overfor fremmede, men det er fordi hun lige skal se folk lidt an. Når hun først har lært dem at kende, er hun en utrolig sød og tillidsfuld hest, som hurtigt knytter sig.

Formidlingsgebyr kr. 3.000.

*Hvis du har lyst til at give en af hestene et godt nyt hesteliv, skal du skrive til os på mail info@nyt-hesteliv.dk eller kontakte Christina Junker på tlf. **2214 0207**.*

Cherrie

Cherrie er en palomino pony på 9 år og 125 cm i stang. De første 6 år af sit liv, har hun boet 5 forskellige ikke alt for gode steder. Hun er stadig noget påvirket af dette, og kan godt være lidt håndsky overfor fremmede. Hun har det især svært med mænd. Cherrie har en rygskaade, som gør, at hun ikke længere kan anvendes som ridepony, men hun vil fungere godt som selskabshest. Hun fungerer rigtig godt i løsdrift og er vant til at gå ude hele året. Cherrie står i Kruså i Sønderjylland, hvor hun kan besigtiges.

Formidlingsgebyr kr. 1.500

Musse

Musse er en 23 års nordbaggehoppe, som ejer ikke længere kan have. Hun fejler ingenting, men fortjener nu at komme på pension. Hun søger derfor en familie, som vil give hende et godt otium som selskabshest. Musse står på Sjælland, og nuværende ejer ønsker at hun forbliver på Sjælland.

Formidlingsgebyr kr. 3.000

Livredderseminar den 18. april 2009

Vi havde længe set frem til denne dag, hvor vi for alvor kunne søsætte dette projekt.

Vi har siden vores start for 2 år siden fået rigtig mange henvendelser om dyreværnsager rundt i hele landet og modtager også mange heste, som vi skal skaffe et hjem til. Vi kan af gode grunde ikke have dem alle stående her hos os, så derfor skal vi nu for alvor ud og finde egnede plejefamilier til vores heste. Vi søger derfor livreddere over hele landet, som skal hjælpe os med at finde de rigtige plejefamilier.

Plejefamilierne skal godkendes på forhånd, og livredderne skal løbende føre tilsyn med, at hestenes fortsatte trivsel sikres. Som i så mange andre familier, kan det naturligvis også gå galt i en plejefamilie.

Livredderne skal også assistere os i hesteværnsager. De skal føre tilsyn med anmeldte sager og rådgive ejeren om hold af heste samt være med til at vurdere, om der er behov for dyrlæge eller politi. Vores livreddere skal være hestekyndige og dermed have stor erfaring med heste. Endvidere skal de være udrustet med et stort gå-på-mod og stor interesse for opgaverne.

For at blive livredder skal man gennemgå et seminar.

Vi afholdt det første seminar den 18. april for 12 livreddere, hvor vi gennemgik de lovgivninger, vi kan benytte os af, nemlig Dyreværnsloven og Lov om hold af heste, samt hvad vi kan gøre som hesteværnsorganisation, og hvad vi ikke kan gøre. Det er lige så vigtigt.

Hele vores koncept på området med plejefamilieheste blev gennemgået i forbindelse med modtagelse, godkendelse og tilsyn.

Vores dyrlæge Henrik Ullum var til stede for at svare på evt. spørgsmål i forbindelse med dyreværnsager.

Det var en rigtig spændende og udbytterig dag for såvel arrangører som deltagere.

2 af vores nye livreddere har allerede været på dyreværnsager og været på tilsyn hos 3 plejefamilier. Vi håber alle sammen, at det kan være med til at hjælpe flere heste på vej.

Næste livredderseminar Lørdag den 19.9.09

Vi søger flere hestekyndige personer primært i Jylland og sydsjælland til at hjælpe os med at føre tilsyn med heste og ponyer. Det er ulønnet og frivilligt arbejde.

For at blive livredder skal du have deltaget i vores seminar.

Tilmelding på info@nyt-hesteliv.dk

Dyreværnspoliti

Siden vores stormøde med alle dyreværnsorganisationerne den 26.9.08 har vi nu etableret en arbejdsgruppe bestående af følgende foreninger med en repræsentant fra hver:

Nyt Hesteliv
Hesteinternatet af 1999
Dyrenes Beskyttelse
Alle Dyrs Ret
Oasa
Aktive Dyrevenner
Inges Kattehjem
Dansk Dyreværn Århus
Hundens Tarv

Herafter har vi fået dyrlæge Lene Katstrup med i vores gruppe som konsulent. Lene Katstrup har en stor og faglig kompetence indenfor dyreværnsager. Det er dejligt, at vi har fået Lene med i vores gruppe.

Indtil videre har vi haft 2 møder. Det første blev afholdt hos OASA og det andet møde her på nyt Hesteliv. Møderne er nu ved at tage form.

Vi ønsker at finde en anden form for organisering mellem politi, dyrlæger og dyreværnsforeninger. Et korps, der hurtigt og effektivt kan handle på dyrenes vegne.

De myndigheder vi har i dag har simpelthen ikke de ressourcer, som dyrene har brug for. Derfor er vi nødt til at finde en anden måde at organisere tingene på. Vi vil kigge på, hvordan det fungerer i andre lande.

Mirja Holm Thomsen(OASA), Anne-Mette Iversen (Hesteinternatet af 1999) og Anne Thrane (Dansk Dyreværn Århus)

Dyrlæge Lene Katstrup, Jørgen Petersen og Fransiska Andersen (Inges Kattehjem)

Sæsonen åbner for hestemarkederne, og vi vil igen tage ud og se på forholdene og hestene. Har du mulighed for at bidrage med et beløb til frikøb af heste og ponyer, så indbetal venligst på vores konto 0440 4530130878 med bemærkning om frikøb. Har du et firma, som ønsker at sponsorere en markedshest, vil vi om ønsket sørge for mest mulig mediedækning af firmanavnet. Ring til os få en snak om mulighederne.

Dyreværnsager

Nyt Hesteliv har været ude på tre vanrøgtsager i de første måneder af 2009.

De to af sagerne lignede til forveksling hinanden. De handlede begge om, at nogle teenage-piger har stået alene med ansvaret for deres heste og ikke har vidst nok om pasning og fodring. Forældrene havde købt en gård, og der var nu mulighed for at have en eller flere heste gående. Teenagepigerne plager om at få en hest og forældrene køber hesten uden at vide noget som helst om det at have en hest. De har ikke påtaget sig noget ansvar eller holdt opsyn med hestene.

Sagen fra Blommenslyst, Fyn

Vi fik en henvendelse fra en person, der jævnligt cyklede forbi to heste, som gik på en mark. Vedkommende havde holdt øje med dem i et års tid og lagt mærke til, at de blev tyndere og tyndere.

Vi tog på tilsyn den følgende dag og så to heste på folden, hvor især den ene var meget tynd (se billedet ovenfor).

Der var ingen hjemme, og vi valgte derfor at ringe til politiet. Politiet ville dog ikke rykke ud akut og svarede, at de ville komme en af dagene. Netop denne dag var det meget blæsende, og den tyndeste af hestene havde svært ved at holde sig oprejst.

Vi var meget bekymrede for hesten og kontaktede derfor dyrlægen og bad ham tilse hesten.

Da vores dyrlæge kom senere på dagen, traf han ejerne, som viste sig at være 2 teenage piger.

Dyrlægen konstaterede, at man på den tyndeste af hestene kunne se torntappene på rygsøjlen, og at hoftebenet stak ud.

Han spurgte, hvornår de sidst havde haft dyrlæge til hestene. Pigerne svarede, at det kunne de ikke huske.

Omkring foder viste det sig, at pigerne kun havde givet den store hest 400 gr. foder om dagen, for det stod der på sækken. De havde spurgt deres mor om det, for de kunne godt se, at hesten blev tyndere og tyndere. Men de fik ikke gjort mere ved det. Det viste sig, at det var tilskudsfoeder og ikke fuldfoder! Så der manglede ca. 2-3 kg basisfoder pr. dag.

Vi synes ikke, der er nogen undskyldning her. Hvis vi er uvidende, og vi kan se med vores øjne, at der er noget galt, så må vi spørge nogle specialister på området til råds – i dette tilfælde en dyrlæge eller en foderkonsulent. Det er bare ikke i orden at lade stå til, og det er heller ikke i orden at forældre overlader hele ansvaret til teenagepiger, der har alt andet i hovedet.

Dyrlægen vejledte dem omkring fodring af hestene. Vores dyrlæge kontaktede ejers dyrlæge, som var enig i, at hestene så alt for kritisable ud og ville tilse hestene.

Sagen fra Otterup, Fyn

Nogle forbipasserende ser en hest på en mark. Den er blevet viklet ind i sit dækken. De går ind for at hjælpe den ud af dækkenet og lægger mærke til, at den er meget tynd. Herefter kontakter de nyt Hesteliv.

Vi kører ud for at se på hesten og møder her ejeren, som er en teenage pige.

Pigen fortæller, at hesten er en travler på 18 år, som hun købte som ridehest for et par år siden. Dengang var den meget tynd. Hesten kom på sommergræs og her tog den godt på, fortæller pigen. Efter sommeren kom hesten tilbage og fik kort tid efter spiserørsforstoppelse. Pigen fortæller, at hun var bange for, at den skulle få det igen og valgte derfor ikke at give den noget stråfoder længere.

Hesten har nu gået hele vinteren på en afgræsset fold og har fået 1½ kg foder om dagen og intet stråfoder!

Pigens mor kan ikke forstå, at hesten er tynd, for de har en shetlandspony i forvejen, som ikke er tynd!!

Pigen rider i skoven på hesten hver dag, selv om den er stærkt afmagret, for den er købt som ridehest og skal derfor også bruges. Den har aldrig fået raspet tænder eller fået ormekur.

Vi påpeger, at hesten er meget afmagret, og at det er nødvendigt, at den bliver tilset af en dyrlæge. Moderen mener, at hesten bare skal lukkes ud på sommergræs, så bliver den tyk igen på 14 dage.

Desuden er det meget dyrt at få en dyrlæge ud. Det erfarede familien for et par år siden, da hesten havde en hovbyld.

På forespørgsel om hvorfor hesten stadig har dækken på, svarer moderen, at de er bange for, at hesten skal blive anmeldt, fordi den er tynd. Så de er meget vel vidende om denne kendsgerning!

Vi beder hende om at få tilkaldt en dyrlæge og siger, at vi vil følge op på sagen gennem dyrlægen. Dyrlægen tager en gødningsprøve fra hesten. Hestens afføring viser sig at være fyldt med sand, og dyrlægen anbefaler loppefrøskaller.

Han vejleder desuden om mængden af foder og vigtigheden af stråfoder.

Det er igen en teenagepige, der står med det fulde ansvar uden nogen baggrund for hestekendskab og med forældre, der er ligeså uvidende. Heste anskaffes billigt, og så må resten ikke koste noget.

Vi taler om manglende viden om, hvad det koster at holde hest og manglende vilje til at ville bruge de nødvendige penge.

Det er uanstændigt at skaffe sig dyr på disse vilkår og stærkt kritisabelt. Vi ser desværre så mange af disse sager rundt omkring.

I skrivende stund følger ejeren dyrlægens forskrifter og vi håber, at hesten vil udvikle sig i positiv retning. I modsat fald må vi skride til handling igen.

Sagen fra Bogense, Fyn

En ensom og dybt frustreret ponyhingst

Den tredje sag handler om manglende overskud og manglende erkendelse af at være for gammel og syg til at passe sine dyr.

Det er svært at se realiteterne i øjnene.

Tarzan kalder i panik på opmærksomhed

Her er det atter en forbipasserende, som kommer med en anmeldelse. De har lagt mærke til at der står en hest inde i en stald og vrinsker højlydt, hver gang der er nogen, der går forbi ude på vejen. Den står altid inde og alene. De spørger ejeren, om de må give hesten nogle gulerødder. Det får de lov til og inde i stalden finder de en hest, som er meget tynd og har snabelhove.

Nyt Hesteliv bliver informeret og tager ud for at tale med ejeren.

Det viser sig, at det er et ældre ægtepar, som bor på stedet. De har i sin tid købt ponyen til deres børn, som nu er voksne. Ponyen er en ældre hingst (ca. 25 år) alt for tynd og med stærkt kritisable hove (særligt venstre forben). Det er en snabelhov, hvor ponyen går nede på sine sener. (Se billedet med rød ring). Ponyen kommer ikke ud af sin boks og har stået inde meget længe. Manden er alvorligt syg og har været indlagt. Konen er meget gangbesværet og er derfor ikke i stand til at tage vare på ponyen. Ponyen har ingen adgang til frisk vand, som den skal have, jfr. Lov om hold af heste.

Den har stået alene i mange år, hvilket i sig selv er dybt frustrerende for den.

Vi påpegede, at Tarzan omgående skulle have smed og skulle tilses af en dyrlæge. Tarzan er tynd og trænger til korrekt foder og kærlig pleje.

Tydelig snabelhov - se rød ring

Den havde ikke været ude af sin boks i mange måneder. Hvor længe ville han ikke fortælle os, men anmelder fortæller, at hun ikke har set den ude i flere år. Vi ved ikke, om det er måneder eller år, men fakta er, at ponyen skal ud min. 2 timer i ugens 5 dage. Den havde ej heller fri adgang til vand og fik kun vand, når det blev den budt.

Vi tilbød at hjælpe ham og hans hest ved at tilbyde et godt otium hos os, men det ville han desværre ikke. Han syntes ikke, den skulle andre steder hen. Vi fortalte ham, at det ikke var værdigt for en hest at stå i en stald spærret inde uden kontakt til andre heste eller mennesker. Det var han til dels enig i, men ville ikke skille sig af med den alligevel. Vi syntes så, at han skulle overveje at give den fred.

Vi aftalte med ejeren, at han skulle kontakte sin dyrlæge omgående.

Vi fik navnet på den dyrlæge, parret plejede at bruge. Efter 3 dage kontaktede vi ejers dyrlæge for at høre, om han havde fået en henvendelse fra parret. Det havde han ikke, og vi anmeldte herefter sagen til politiet.

Vi politianmelder ejer for overtrædelse af **Dyreværnslovens §1 og §2** samt **Lov om hold af heste § 21 og §22** for utilstrækkeligt foder samt manglende adgang til vand.

Endvidere politianmeldes ejeren for overtrædelse af **§ 17 i Lov om hold af heste** for manglende motion eller fri bevægelse af ponyen.

Ejere af dyr har jfr. Dyreværnslovens §1 og 2 pligt til at sikre dyrene imod smerte, lidelse, angst, varige men og væsentlig ulempe. Og man har som dyreejer pligt til at sørge for, at dyret behandles omsorgsfuldt og fodres og passes under hensyntagen til bl.a. fysiologiske og sundhedsmæssige behov.

Tarzans ensomme bolig

Vi har i skrivende stund ikke kunnet få politiet i tale, hvad der er sket med ponyen.

Sagen fra Sallinge Lunde, Fyn

En af vores medarbejdere, Annette Pedersen, kører tilfældig forbi en fold, hvor der står bl.a. står en rød hest, som dels er meget tynd og rigtig dårlig gående. Hun banker på døren for at høre ejeren, om der evt. er sket noget med hesten eller om den var under dyrlægebehandling. Desværre er ejeren ikke at træffe. Hun kunne dog

tydeligt se, at den var helt gal. Hun kontakter politiet omgående for at få deres hjælp. Desværre var det en lørdag eftermiddag, og politiet havde ikke til hensigt at rykke ud før mandag. Så i weekenden er det altså ikke muligt at få hjælp til hestene! Annette blev noget chokeret over den meddelelse.

Mandag morgen tog vi af sted for at se, om hesten var der endnu, og om ejeren var hjemme. Der var stadig ikke nogen hjemme. Der gik nogle heste på en stor fold. Nogle af hestene var meget tynde, men særligt den røde hest, var ekstrem tynd. Den stod gemt inde i en togvogn, men da den så, at vi stod ude på vejen ved hegnet, kom den humpende hen til os på 3 ben. Den kunne overhovedet ikke støtte på det ene bagben. De andre heste jog den væk. Den kunne ikke klare sig og det lidt mad hestene fik, havde den røde ikke en chance for at tage del i maden. Derfor var den nok endnu tyndere end de andre heste og ponyer. Hvor må den stakkels hest have lidt! Vi kontaktede på ny politiet og bad dem komme omgående. Vi forklarede dem sagen og også, at politiet ikke ville rykke ud i weekenden. Denne gang kom politiet dog hurtigt. Der blev tilkaldt dyrlæge, og ifølge aftale med ejeren blev hesten aflivet. Hvad der var galt med hesten ud over at være tynd ved vi ikke, men tilbagemeldingen fra politiet var, at hesten havde gået dårligt længe og var blevet tilset af en dyrlæge for 1½ måned siden!!! Siden har der ingen hjælp været. Politiet informerer os, at de ikke ville foretage sig yderligere overfor ejeren, da han havde haft dyrlæge indenfor kortere tid! Det holder ikke! Det er stærkt kritisabelt og total uacceptabelt, at hesten har gået og lidt i så lang tid. Ejeren skulle have tilkaldt dyrlæge og sørget for adskillelse fra de andre heste jfr.:

§ 10: Syge og skadede heste skal kunne holdes adskilt fra de øvrige heste, jfr. § 24.

§ 24: I tilfælde af sygdom eller tilskadekomst skal den ansvarlige for hesteholdet sikre, at hesten om fornødent isoleres, og at pleje iværksættes. Ved alvorlig lidelse, eller hvis hesten ikke hurtigt bedres, skal en dyrlæge straks tilkaldes.

DERFOR SKAL VI HAVE ET DYREVÆRNSPOLITI!!!, der vil tage disse ting alvorligt.

Vi kan heller ikke lade være med at tænke på, om hesten kunne have været reddet i de rette hænder!

Arbejdsweekend – skovprojekt

I gennem de sidste par år har det været planen at inkorporere den lille skov og sø, som hører til ejendommen. Skoven og den lille sø ligger bag ved foldene. Her er det meningen, at hestene skal kunne gå op og gå en lille tur, hvor de kan gå i ly af solen eller regnen. Nu skal det blive alvor. Vi har jævnligt været oppe på stierne og save træer og grene.

I weekenden den 9. og 10. maj i år samlede vi en masse frivillige hjælpere. Der blev savet og savet og lagt grene ud på stierne, som en stor skovmaskine vil knuse til flis og fjerne al tjørnekrat.

Vi håber, vi kan åbne skoven hen over sommeren og glæder os alle til at se, alle de nysgerrige heste gå på nye opdagelser.

Amigo og Don Pedro har holdt flyttedag

Amigo og Don Pedro

Æslerne har gennem det første halve år haft deres eget hus "Æselhuset" med fri adgang til ponyernes løsdrift. De tøffede op til ponyerne hver morgen, når de havde spist deres mad. Her hyggede de sig med ponyerne og nød det sociale liv. Når så aftenrutinerne begyndte, trissede æslerne ned til sig selv. Pludselig en dag besluttede æslerne sig for, at de ikke længere ville bo for sig selv. De flyttede i kollektiv sammen med alle ponyerne.

De leger meget med ponyerne og bider dem i grimerne og i benene. Det er rigtig dejligt at se, hvor godt de alle trives sammen.

Æslerne er klart nederst i hierkiet, men det ved de og indordner sig. Der er ingen, der bliver jagtet. Alle kender deres plads.

Hestemarkeder 2009

Så går turen igen rundt til de frygtelige hestemarkeder. Der er allerede folk, som har været på det første hestemarked i Nordjylland og ringet til os, om vi kunne hjælpe en tynd hest og et meget tyndt æsel. Det er svært at hjælpe ved så stor afstand.

Vi starter igen i år på Hjallerup marked, hvor vi vil undersøge forholdene for hestene. Der står ingenting på deres hjemmeside om markedsregler. Det er ufatteligt for os, at det skal være så svært at nedlægge disse markeder eller i det mindste kræve, at forholdene skal fungere i som dyreskuepladser, hvor de enkelte heste "opstaldes" i bokse under tag beskyttet mod regn, sol og kulde. Vi har været på et hestemarked, hvor det var så koldt, regnfuldt og blæsende, at hestene rystede af kulde. Modsat har vi også været på hestemarked i 30 graders varme og oplevede, at de fleste heste ikke havde vand at drikke.

Ca. 90% af alle handler foregår mellem hestehandlerne.

Der er INGEN almindelige mennesker, der handler heste her. Kun medlidenhedskøb!

Og dem er der ikke så mange af set i forhold til det hesteantal, der går gennem hestemarkeder fra maj-oktober. Når hestemarkederne varer i flere dage, står hestene bundet til pælene eller lastbilerne. Der hersker overalt en forvirring med angst og deprimerede heste. Hestene bliver skilt fra hinanden i en uendelighed. De står alt for tæt og sparker ud efter hinanden. Folk bliver fulde, og hestene bliver behandlet derefter. Fulde mennesker får købt en hest eller pony og aner ikke, hvad de egentlig skal stille op med den.

Hjælp hestene sammen med os. Frikøb dem eller send os penge til frikøb, så kan vi sætte fokus på problemerne overfor medierne og markedsledelsen for de enkelte hestemarkeder.

Hestehandlerne bliver ved, så længe de kan tjene penge. Uanset hestens tilstand kan de altid sende en hest til slagting i Italien. Det kan være både syge heste og kasserede heste.

Et lille eventyr fra nyt Hesteliv

"jo, der var rigtignok dejligt derude paa landet" skrev H. C. Andersen i *Den Grimme Ælling* og Nyt Hesteliv tager sig da netop idyllisk ud omgivet af store, grønne folde til stedets firbenede beboere. Hestenes skæbner synes da også som intet mindre end et eventyr, når man tænker på, hvordan mange af dem er ankommet til stedet i en sørgelig tilstand uden livsmod og nu deltager i de daglige narrestreger.

Forårets komme bragte liv og glade dage med sig. To tyrekalve vovede sig ud i den store verden. De havde fulgt den stærkt trafikerede Middelfartvej, krydset broen over motorvejen og havde så besluttet at tage et hvil på ridebanen. Her fandt en noget chokeret Christina dem en tidlig morgen. Da hun sammen med dyrepasseren Sandra nærmede sig dem for gennem deres øremærker at kunne finde frem til deres ejer, ja så forsøgte de at tage flugten over plankeværket. Kvæg er jo ikke ligefrem de fødte springere, hvorfor deres flugtforsøg endte med at ødelægge 2 hegn. I det fjerneste hjørne af Nyt Hestelivs fold blev de to tyrekalve skilt ad, så de nu befandt sig på hver side af hegnet. De besluttede sig dog for ikke at nedlægge flere hegn, så de lagde sig ned og så tiden an.

Politiet blev kontaktet og mente, at det burde være ligetil for hestekyndige at fange dem og lægge et par grimer på dem. Falck var dog af en noget anden opfattelse, da de forgæves havde forsøgt sig med indfangningen og konkluderede, at det bedste nok var at skyde dem på stedet. Det blev de dog overtalt til at vente med, for så længe de to tyrekalve var rolige og blev i folden hos Nyt Hesteliv, gjorde de ingen skade.

Ejeren til de 2 tyrekalve havde efterlyst sine dyr, men til trods for at Nyt Hesteliv meddelte politiet, at de var blevet et par tyrekalve rigere, kunne politiet stadig ikke koble de 2 oplysninger sammen og finde ejeren til tyrekalvene. Politiet inddeler nemlig landet i zoner, og da tyrekalvene så frækt var gået fra en zone til en anden, kan politiet ikke finde dem. Efterlyste dyr leder man åbenbart kun efter i den zone, hvori de er forsvundet. Heldigvis genkendte en opmærksom nabo de to tyrekalve og efter halvanden uge, hvor de nøje fulgte med i træningen på ridebanen og nød godt af nyt Hestelivs pleje, så kunne de atter vende tilbage til deres rette ejermand.

Det var ikke kun de to tyrekalve, der havde fået forårsforfølelser, også hestene blev kåde og viste det på flere måder. Hopperne blev lidt "venligere" mod vallakkerne, der på skift pustede sig op og nød hoppers opmærksomhed. Det var dog ikke alle, der var klar over, hvad de skulle stille op med kådheden.

Chanel

Lille chikke Chanel havde kastet sin kærlighed på pensionshesten Robin, der med sine 16 år på bagen burde kende den leg, men i stedet for at vise sig som en stor og stærk vallak, nappede og snuste han til den lille røde hoppers hale, som synes at tænke, at han da var noget ubegavet.

En anden, der synes at have misforstået den leg, var den unge Romeo. Et højt og skingert hyl fik dyrepasseren Allan til at komme ilende ud på folden, hvor den unge Romeo var sprunget på Robin, der følte sig noget fornærmet og forulempet.

Flying

Den smukke pensionshest Flying har en lidt sær smag, da hun fra ridebanen har kastet længselsfulde blikke til den nyankomne Filur. For Flying er det tydeligvis ikke det ydre, der tæller. Filur bærer tydeligt præg af sin fortid og så derfor noget ussel ud. Tynd, langhåret og usoigneret, men det betød åbenbart ikke noget.

Nyankomne Filur

Sebastian

Af alle sære tilbøjeligheder tager Sebastian nu prisen. Den lille brogede pony Sebastian er blevet en rigtig lille spilopmager, efter at han lille og stærkt afmagret ankom til Nyt hesteliv i august sidste år.

Sebastian fik et godt øje til Tulle, der normalt danner par med Prins. Faktisk blev Sebastian så vild med Tulle, at intet hegn kunne holde ham tilbage, og for øjnene af Prins sprang han på hende, hver gang en lejlighed bød sig - og det gjorde den altså ret mange gange. Et efterhånden ret fortvivlet staldpersonale forsøgte forgæves at adskille Sebastian fra Tulle ved at flytte Tulle og Prins til en anden fold, men lige meget hjalp det. Intet hegn kunne forhindre den lille ponyhingst i at bedække Tulle.

Sebastians ture gennem hegnet ind til Tulle blev for meget for staldmedarbejder Annette, der satte ham i boks og ville give ham en omgang med striglen. Annette bukker sig ned efter striglen og vupti, så har hun en varmlodet Sebastian om hofterne, der forsøger at bedække hende. Anette vimser rundt i boksen og forsøger desperat at vriste sig fri af Sebastian, der holder godt fast. Dyrepasseren Sandra udbryder spørgende, hvad Anette har gang i og bryder sammen af grin, da det går op for hende, hvad Sebastian prøver på. Og sådan gik det til at Sebastian efterfølgende blev kastreret. Han gav sig ikke uden kamp. Under narkosen vågner han op, spiser lidt halm og forsøger at nå ud til Tulle. Næste morgen er han frisk igen, og nykasteret springer han på Tulle endnu en gang.

Brian holder styr på sin ponyflok

Sebastian er ikke den eneste som er brudt igennem hegn og har givet anledning til grå hår. Også Brian, der i en alder af kun tre år, er blevet leder af ponyflokken fik irritationen hos Annette til at stige. Ponyerne var gået om på den bageste del af folden og ville simpelthen ikke indfanges til aftenfodring.

Kun Brian lod sig let få fat i og blev placeret i den fold, hvor de andre efterhånden også gerne skulle indfinde sig. Brian brød igennem hegnet og løb tilbage til de andre heste, hvor han spredte den flok som Annette og Allan endelig havde fået samlet. Det var ikke roser Brian umiddelbart fik ved udsigten til at kunne starte forfra med at få styr på flokken, men hvad ingen kunne se var, at Brian faktisk ville samle flokken, og han fik nu samling på dem alle sammen og drev dem ned til stalden, så de kunne få deres aftensmad.

Det er aldrig til at vide, hvornår en hjælpende sjæl viser sig, men faktisk sker det ret ofte, at hestene tager sig af hinanden, som når en ny hest ankommer til pensionatet og en eller flere af beboerne tager den nye ulykkelige sjæl til sig og passer på den og viser rundt.

Brian nyder et sandbad

Flere af de store hestes foretrukne leg har længe været kampen om at holde sig længst muligt på toppen af bakken, hvor en styrkeprøve om hvem der kan blive der, er ret sjov at stå og se på. De vandrer op og ned mens de bider i grimer og napper i haser for at tvinge modstanderen ned og til sidst håbe at stå som kongen på bakken.

Trolderik og Brian – et makkerpar fuld af spilopper

Trolderik har på ponyfolden fundet på sin helt egen leg, nemlig at tage fat i et led, der er åbent og svinge rundt med det. Der er ikke meget respekt for hegnet, når han med håndtaget i munden får hele hegnstråden til at svinge rundt.

Mickey (tv) tager sig lige et lille hvil med sine nye og mærkelige klokker ... sammen med sin ven Skimmer

Mickey fik, om end ufrivilligt, nyt legetøj da han blev udstyret med klokker på både forben og bagben og spadserede rundt med høje knæløftninger hver gang en person var i syne, ligesom for at sige "se lige hvad mine ben gør med dem her på".

Esmeralda i midten omsværmet af Victor, Max og Sebastian

Lille Esmeralda følte sig meget omsværmet af Victor, Max og Sebastian, der syntes, at hun duftede fantastisk.... Desværre for de 3 vallakker er hendes udkårne gamle Trold på 28 år hendes bedste ven, og ham svigter hun ikke.

Masai

Når de store folde bliver åbnet for hestene kan det forventes at sheriffen Masai vil sende sine spejdere bestående af fem røde hopper ud for at tjekke området ud. Det er vel en førers pligt at sikre der ikke er fare på færde, og når man nu ikke tør selv, ja så må man i det mindste se ud som om man har styr på tropperne ved at holde sig lige bagved de røde hopper.

Nu kan hestene ses græsse i de store frodige folde og nyde livet i fulde drag uden at skænke fortidens dunkle skygger en tanke. *jo, der var rigtignok dejligt derude paa landet.*

Hestene Romeo, Frieda og Tarzan

Hvordan er det gået for vores markedsheste, som blev frikøbt fra Vorbasse og Egeskov Hestemarkeder sidste år. De har haft hver sit forløb.

Romeo

Romeo

Romeo har fået det meget bedre og er blevet en glad hest. Han søger meget kontakt til os mennesker og nyder at være i hænder og vil rigtig gerne samarbejde. Han nyder i den grad at blive striglet og gå en tur. Han står heller ikke mere for sig selv. Han opsøger mange af hans jævnaldrende foldkammerater. De spurter rundt og leger rigtig meget. Vi er spændt på at se om hans ben bedrer sig. Så længe han går på blød grund, går det fint. Det begynder at knibe når jorden bliver for hård enten af tørke eller frost. Vi håber, det forsvinder helt med tiden.

Frieda

Frieda (bagest) sammen med sin nye ven Mr. Deeds

Frieda blev frikøbt på Egeskov Marked af Kirsten Bjerregård, som fik ondt af hende. Hun havde været handlet mange gange i løbet af dagen, og hendes lod kunne meget vel have været en skæbnevanger slagtetransport. Hun var meget bange og havde revet hul bag på mulen af en jernkæde, som holdt trækket fra de store tykke telefonpæle. Kirsten Bjerregård overdrogede os hesten, så vi kunne sikre hendes tilværelse fremover. Vi fandt en rigtig sød familie på Sydfyn, hvor hun nu går og nyder livet sammen med sin store Tinkerven "Mr. Deeds".

Charlotte, som er plejefamilie, har trænet meget med hende. Så Frieda i dag kan røres over hele kroppen. Hun er også blevet flink til at give ben. Hun var ikke så glad i starten for at blive rørt på maven. Hun var ej heller glad for at give sit ben. Det går fint nu. Stille og roligt.

Tarzan

Tarzan

Tarzan, som blev frikøbt på Egeskov Marked, er en tidligere rideskolehest fra Holland, som var helt slidt ned.

Han er en fantastisk sød hest og meget tålmodig overfor børn. Han skulle langsomt indfinde sig i vores store hesteflok. Det har taget noget tid, for han vidste ikke helt, hvordan han skulle tackle de andre heste, der mente, han var langt nede i hierkiet. Vi prøvede at sætte Tarzan i løsdrift, men det var ikke så nemt, for Tarzan lod sig flytte på af de andre heste og kom derfor ikke ind. Han skal også lære at være hest, og ikke blot en genstand for mennesker. Han nyder i dag samværet og det sociale liv med mange af de andre heste.

Åbent Hus 26. april 2009

Vi holdt åbent hus søndag den 26. april. Vejret var som bestilt fra oven. 22 grader og solen skinnede fra en skyfri himmel. En fantastisk april måned.

Vi havde reklameret med, at børn kunne komme og klappe hestene, give dem gulerødder og få en lille ridetur. Det var et kæmpehit. Mange af børnene kom med små poser gulerødder og var meget forventningsfulde. Det var alle hestene og ponyerne også over alle de raslende poser. Mange af børnene kendte på forhånd ponyernes navne, så de var godt orienterede. Der kom omkring 80 besøgende.

Besøget startede med en guided rundvisning af en af nyt Hestelivs medarbejdere og en lille ridetur for de mindste.

Afslutningsvis kunne man komme ind og forsyne sig med lidt at drikke og høre et foredrag om stedet og nogle af de mange ting, som foreningen laver.

Et lille billedudpluk fra vores åbent hus:

Tarzan var populær til en lille ridetur

En lille ridetur på banen

Mange af børnene stod i kø for en lille tur

Der blev lyttet interesseret til de mange hesteværnsager

Der var stor interesse for at strigle ponyer

Fravænning af føl

Jeg har ofte tænkt på, at der er et hul i vores hestelovgivning. Endnu er der ingen regler for, hvornår det lovmæssigt er forsvarligt at fjerne et føl fra sin mor. Når vi taler hunde og katte, så har vi helt konkret love at rette os efter.

Hundehvalpe må komme hjemmefra, når de er 8 uger, en kattekilling skal være 12 uger, men heste kan fratages når de kan klare sig selv. Det er vidt begreb. En ting er hvornår tidspunktet er det meste optimale at "fjerne" føllet fra sin mor, en anden ting er hvordan og under hvilke vilkår, det foregår. Vi har undersøgt, hvad der foreligger af undersøgelser:

Der er i naturlige omgivelser forskellige grupperinger af hesteflokke - størstedelen af grupperne består af den reproducerende gruppe (hopper og hingste) og bachelorgruppen (ungheste).

Under normale omstændigheder sker fravæningen af føl gradvist og ofte først kort tid før næste foling. I enkelte tilfælde kan fravæningen dog være ganske brat, når hoppen pludselig undgår føllet eller truer det ved digesøgning. Dette kan blandt andet skyldes ubehag ved føllets voksende tænder. Efter fravæning bliver føllet enten i den reproducerende gruppe, eller det vælger at søge tilslutning til andre reproducerende eller bachelor grupper. Hvis hoppens næste føl dør, er det ofte observeret, at hun genoptager plejen af sidste års føl. På denne måde fremmer hun levedygtigheden af hendes gener og oplever sandsynligvis både en fysisk og psykisk tilfredsstillelse.

Hingstene forlader sædvanligvis den reproducerende gruppe, når de er mellem to og tre år, ofte på baggrund af et mislykket forsøg på at overtage en eller flere hopper fra haremshingsten. Herefter vil den unge hingst frivilligt forlade gruppen eller blive jaget væk og søge hen til en blandet ungdomsgruppe eller en bachelorgruppe.

Ud over selve fravænningsprocessen, sker der andre omvæltninger i føllets liv som eksempelvis ændringer i foder og management.

Der er foretaget flere undersøgelser i mulighederne for at minimere stress ved fravæning, men med forskellige resultater. Dog lader flere forskere i dag til at medgive resultaterne beskrevet af Holland et al. (1996). I denne undersøgelse viser det sig, at føl bedre klarer fravænningsprocessen, såfremt den foregår på fold frem for i stald. Endnu bedre går det, hvis man samler en gruppe af hopper og føl og gradvist fjerner hopperne fra føllene, så der til sidst kun går føl tilbage på folden.

Føllets fravænningsalder er almindeligvis 4-6 måneder under domesticerede forhold, og det er derfor denne alder, forskere ligeledes tager udgangspunkt i. Ved fravæning i denne alder hersker der ikke tvivl blandt videnskabelige undersøgelser om, at fravæning under domesticerede forhold er en stressende begivenhed for føl og yderligere, at føllet i fravænningsperioden er særlig udsat for at udvikle unormal adfærd.

Det er ikke kun selve fravæningen, men også fravænningsmetoderne, som influerer på udviklingen af stereotyp adfærd hos ungheste (Waters). Stereotyp adfærd er en gentagende bevægelse uden variation, som ikke forekommer hos vildlevende heste og derfor bliver karakteriseret som unormal adfærd samt menneskeskabt.

Stereotyp adfærd opstår som følge af et samspil mellem hestens stressfølsomhed og de miljøfaktorer, som hesten bliver udsat for. Med stigende alder skal der flere udløsende faktorer til at udvikle stereotyp adfærd, og føl og ungheste er derfor meget udsatte på baggrund af deres sensitivitet over for miljøændringer. Risikoen er størst, indtil føllet er 9 måneder (Nicol).

En engelsk undersøgelse fulgte 225 føl fra fødslen og indtil de blev fire-fem år gamle. Resultaterne viste, at 10,5% af føllene blev krybbebidere, heraf halvdelen inden de var 20 uger gamle, 30,3% bed i træ, heraf halvdelen inden de var 30 uger gamle, 4,6% blev vævere heraf halvdelen inden de var 60 uger gamle og 2,3% blev boksvandrere heraf halvdelen inden de var 64 uger gamle (Landsbladet Hest).

Fravænnning på fold, hvor hopperne gradvist bliver fjernet fra føllene, var igen den fravænningsmetode, der gav færrest føl med unormal adfærd. Tildeling af kraftfoder før og efter fravænnning optrådte også som en risikofaktor for krybbebidning, og har givet anledning til flere forsøg omkring sammenhængen mellem syreniveauet i maven, mavesår og krybbebidning.

Graden af stress og unormale adfærdstyper kan angiveligt reduceres, afhængig af hvilken fravænningsmetode man anvender. Fælles for undersøgelseerne er ligeledes, at fravænningen sker når føllene er 4-6 måneder, og at en vis mængde stress er uundgåelig.

Overvejelser omkring en højere fravænningsalder, ses umiddelbart kun hos hestehold, hvor fokus er på en mere naturlig tilgang til heste.

Her foregår fravænningen ud fra en forståelse for føllets fysiske og psykiske udviklingstrin og med respekten for hestens natur. Først når føllet er socialiseret med andre heste og kan agere i en flok uden hoppens indblanding, og når det er ernæringsmæssigt og emotionelt uafhængigt af hoppen, bliver fravænningsprocessen påbegyndt. Da alle individer er forskellige, er det vanskeligt at anbefale en bestemt fravænningsalder, og det må i højere grad handle om at være opmærksom på det individuelle føls udvikling.

Den etiske diskussion om et lovgivningskrav til en minimumsalder for fravænnning af føl kunne dog med fordel tages for at sikre hestens overordnede trivsel og skåne den for unødigt stress.

Kilder:

Landsbladet Hest, 2003, Søndergaard, E., artikel, november: "Krybbebidning og vævning opstår, mens hesten er føl"

Nicol, C.J. "Equine stereotypies":

http://www.ivis.org/advances/Behavior_Houpt/nicol/chapter_frm.asp?LA=1

Waring, G.H. 2003, "Horse behavior", Noyes Publications/William Andrew Publishing, Norwich, NY, USA.

Waters, A. J., Nicol, C. J. & French, N. P., 2002, "Factors influencing the development of Stereotypic and redirected behaviours in young horses: findings of a four year prospective epidemiological study", Equine Vet. J. Vol. 34, nr. 6, pp. 572-579

Hest og Rytter messen i Herning 5-8. marts 2009

Jeanette Kolding og Gitte Karlsen

For 2. år i træk deltog vi i Herning med en stand, hvor mange af vores medlemmer og adoptører kom forbi og hilste på. Der var omkring 54.000 besøgende i de dage. Særligt om lørdagen var der sort af mennesker. Vi fik en god dialog med mange mennesker omkring dyreværnsager og ønske om at få en familieplejehest.

I en anden hal var der bygget et læskur som demomodel. Dette kunne man byde på til en fordelagtig pris mod selv at "rive" det ned bræt for bræt og fjerne det. Vi bød en pris og var så heldige at få det med hjem. Det er et læskur med en indbygget boks. Det vil vi bruge og stille op på en af vores folde, hvis vi får meget akutte heste ind.

Aktiviteter 2. halvår 2009

- 13.6. Børnelejr v/Malene Kortsen
AFLYST
- 27.6. Loppemarked på nyt Hesteliv
- 30.8. Åbent Hus
- 5-6.9. Store Hestedag, Roskilde
- 19.9. Livredderseminar
- 29.11. Adoptør- og medlemsdag

Nyt fra Stalden

Vi har fået et rigtig godt stald team med Sandra Lassen, Annette Petersen og Hanne Lange Jørgensen. Sandra blev ansat i februar 2009 og er uddannet dyrepasser. Annette har været her 1 år og Hanne Jørgensen er i praktik hos os i 3 måneder. De har det daglige ansvar for at tingene fungerer godt i stalden, og at alle hestene har det godt.

Hanne Lange Sørensen og Annette Pedersen

Loppemarked på nyt Hesteliv

Vi laver loppemarked på nyt Hesteliv:

lørdag den 27. Juni 2009 kl. 12.00–16.00

Alle effekter modtages på vores adresse: Spedsbjergvej 81, 5491 Blommenslyst op til den 26. juni.

Alle indtægter går ubeskåret til nyt Hesteliv.

Evt. ting, der ikke bliver solgt, vil blive kørt på genbrugsstationen.

Har du derfor ting liggende, som du godt vil af med eller har du spændende ting, som vi kan sælge på dagen, så henvend dig til arrangørerne:

Gitte Karlsen (30306096) eller
Tine Greis (66138355)

En frustrerende hesteværnsag

Inde bag disse vinduer stod den ensomme nordbagge

I januar måned fik vi en anmeldelse på en hest, som naboerne egentlig troede var død. Hesten havde gået sammen med et æsel under kummerlige forhold i mange år. Æslet døde, og naboerne til anmeldte troede også, at hesten var død eller solgt. En dag var en af naboerne ude at gå med sin hund og gik en anden vej forbi anmeldtes hus. Hun blev helt forskrækket, for inde bag den tomme stald – troede hun – lød der et vrinsk fra en hest, som lød rigtig ked af det. Naboerne talte sammen om, hvor synd det var for hesten, som stod derinde i stalden helt alene. De havde ikke set den i ca. ½ år, så i al den tid havde den stået indenfor uden selskab og uden at komme ud.

At den stod alene kunne vi ikke gøre noget ved rent lovgivningsmæssigt desværre. Men at den ikke kom ud. Det er ikke lovligt, jfr. § 17 i Lov om hold af heste, der skal heste i mindst 2 timer 5 dage om ugen motioneres eller gives fri bevægelse på fold. Det var det eneste vi umiddelbart kunne fokusere på, medmindre der var andre forhold, når vi kom på tilsyn.

Vi nærmede os adressen og steg ud af bilen. På vej ind til huset hørte vi det mest hjertensskærende ”skrig” fra en hest inde fra stalden. Det var ikke bare et vrinsk – eller en hilsen. Det var virkelig et råb om hjælp. Det stak os meget dybt. Vi forsøgte at kontakte ejeren, men her var ikke nogen hjemme. Vi fik af nogle naboer at vide, at ejeren meget sjældent opholdt sig på ejendommen og henviste os til en anden adresse, hvor hun opholdt sig meget.

Håbet for hesten slukkedes igen, da vi måtte køre vores vej uden at kunne hjælpe den. Jeg var ikke klar over på det tidspunkt, at det var det sidste vrinsk, jeg hørte fra den.

Der fandt vi ejeren og forsøgte at få en aftale med hende om et tilsyn med hendes hest. Hun havde ikke tid lige nu, men vi kunne komme tilbage i morgen, så skulle vi få adgang til hesten. Vi talte med hende om at det er meget synd for en hest at stå alene - og ikke at komme ud var ulovligt. Vi tilbød hende, at hendes hest, som viste sig at være en nordbaggevallak på ca. 20 år, kunne komme til nyt Hesteliv og få et hesteliv med vores 6 andre nordbagger. Det ville hun ikke. Hun havde besluttet sig for at slagte den. Det syntes, vi var synd, når vi kunne tilbyde et andet alternativ. Vi aftalte med hende, at vi ville komme forbi og lave et tilsyn dagen efter.

Næste dag kørte vi forbi igen for at tilse hendes nordbagge. Ingen var hjemme – og væk var nordbaggen ... Ingen vrinsk – ingenting. Ejeren kunne vi ej heller finde. Hun åbnede ikke på døren og svarede ikke på vores telefonopkald. Efter flere dages søgen i samarbejde med de meget bekymrede naboer fik vi et svar af hende på SMS, at hun havde solgt sin hest til den lokale slagter.

Vi vidste ikke, om vi skulle tro hende. Det var hendes valg at slagte hesten – om end jeg syntes bedre om ideen, at den kunne gå og hygge sig her resten af sit liv med artsfæller. Der skulle i hvert fald ske en ændring. Uanset hvad var det ikke noget liv for den at stå indespærret og mutters alene i en tom stald og endda på en forladt ejendom. Så den var virkelig ”Palle alene i verden”.

Vi kunne ikke politianmelde en manglende hest, som var blevet solgt til slagteren. Hvordan skulle vi komme videre? Vi kørte ned til den lokale slagter for at høre, om han havde en slagtning af en nordbagge den først kommende mandag. Det var yderst grænseoverskridende for os at gå ind i hans butik, der lugtede ganske frygteligt af dødt kød. Ikke så mærkeligt, men jeg kunne næsten ikke fremføre mit ærinde. Udenfor stod heste og æsler på en stor fold og ventede på deres skæbne.

Den lokale slagter

Han ville overhovedet ikke tale med os og ej heller bekræfte, om han havde lavet en aftale om slagtning af en nordbagge. Vi skulle blot have hans bekræftelse, for så kunne vi ikke politianmelde ejeren. Hvad skulle vi politianmelde den på?

Naboerne snusede rundt i mange dage og var meget iverige. De skrev breve til hende med en opfordring, at de også godt ville hjælpe hende med hesten. Den kunne stå sammen med deres heste etc. Intet hjalp. Dog reagerede slagteren nu. Han kontaktede os i hvert fald for at bekræfte, at hesten skulle slagtes den efterfølgende mandag kl. 13.00. Vi spurgte ham, om vi kunne købe den af ham. Det ville han ikke.

Vi spurgte også, om han havde den hos sig, for naboerne havde set ejeren gå med hesten ned til ham en sen aften.

Vi ville gerne se den ved selvsyn, hvordan den så ud. Vi havde stadig ikke set den. Det måtte vi ikke. Hvorfor forstod vi ikke. Der skulle være en dyrlæge til stede i.f.m. slagtningen. Slagteren havde en aftale med en dyrlæge. Ham ringede vi til og bad ham bekræfte overfor os, når hesten var død. Det gjorde dyrlægen senere på dagen.

Vi sad tilbage med en rigtig dårlig smag i munden. Hvordan har den stakkels hest haft det, var den misrøgtet, siden vi ikke måtte se den. Der er så mange hvis'er.

Løbet var i hvert fald kørt, og vi kunne ikke gøre mere. Det er dybt frustrerende at skulle stå på sidelinien og være magtesløs, for vi kunne intet stille op som dyreværnsforening, fordi det er tilladt at have et hestehold på 1.

Heste og æsler i baggrunden gik og ventede på deres skæbne hos slagteren

Vi gjorde alt hvad der stod i vores magt for at redde denne nordbagge.

Hvor ville vi gerne have haft den her til nyt Hesteliv for at give den et godt liv.

Det "skrig", der kom fra nordbaggen skal vi aldrig glemme.

Det er fuldstændig forrykt, at den nye hestelovgivning ikke tilgodeser, at hesten er et flokdyr og skal være sammen med artsfæller.

Vi håber, at fornuften og hesten sejrer i den nye Lov om hold af heste, så vi kan få en paragraf indført om hestens behov for social omgang med artsfæller og derfor ikke må stå alene.

Adoptører pr. 1.5.2009

Allan Wright
Animalhealer v/Charlotte og Mikkel
Lyngaae Banff
Anja Kibsgaard Olesen
Ann Bjerregaard Sørensen
Anne Marie Oxenvad
Anne Nielsen
Annette Boye
Annika Thomassen
Birgitte Karlsen
Birgitte Kristensen
Bjarne Iversen
Bolette Holm
Brit Pedersen
Børge og Merete Christoffersen
Caroline Mortensen
Charlotte Bradstrup
Charlotte Drewes
Christina Junker
Christine Vejen Nielsen
Dorte og Natascha Guling
Dorthe Hansen
Diana Hassel Hansen Perez
Emilia Femerling Prier Petersen
Emilie Hvalstad
Emma Holm
Evelyn Bisgaard Mikkelsen
Gerda Andersen
Gitte Pedersen
Gytte Elkjær
Hedeboegaard v/Susan Holst
Heidi Larsen
Henriette Larsen
Henrik Christensen
Henrik Hald
Henrik S. Petersen
Inge Friberg
Inge Pedersen
Inger Bang Wilken
Isabella og Bettina Schønbeck
Jannicke Frantsen
Jeanette Kolding
Jeannie Jørgensen
Jette Pagh Stenbjerre
Joan Porsmose
Jonna Andersen
Jytte Kjær
Jørgen Rosbøg
Jørn Broe
Kathrine Kaad Jacobsen
Kirsten Bjerregaard
Kirsten Nørbygaard

Kristina Ladefoged
Lene Rubech
Lene Stammer
Lise og Leif Porsborg
Lone Charlotte Nielsen
Lone Nielsen
Louise Carøe Pedersen
Maria Louise Witting
Marian Koefoed Olsen
Marie-Louise Tarp Jensen
Melissa Carøe Wiuff Kristensen
Michell Andersen
Mona og Vermund Pedersen
Nastasia Svanstrøm
Natalie Patricia Sieg Lund
Pernille Husum
Pia Larsen
Rie Ravn
Silvia Halkjær
Sine C. Mortensen
Solveig Frandsen
Stine Pedersen
S.Sørensen, Hotel Knudsens Gaard
Susanne og Otto Bech
Tina Sørensen
Tine Elkjær
Tine Greis
Vanda Qvist

ADOPTER EN HEST, PONY ELLER ÆSEL

Så er du med til at hjælpe

- **Adopter en hest for blot kr. 250 pr. måned eller kr. 2500 for et år. Beløbet er fradragsberettiget.**
- **Børn/unge under 14 år. Adopter en pony eller et æsel for kr. 100 pr. måned eller kr. 1000 pr. år. Beløbet er fradragsberettiget.**
- **Giv en gaveadoption i 3 mdr. samt et medlemskab til en du holder af. Det koster kr. 300. Beløbet er fradragsberettiget.**

Støt os så vi kan hjælpe flere heste i nød

- *Adopter en hest og træk det fra i skat*
- *Bliv familiepleje for en af vores heste*
- *Bliv medlem*
- *Bliv sponsor og doner en sum penge til os*
- *Tænk på os i dit testamente – ingen boafgift*

nyt **Hesteliv**

Foreningen nyt Hesteliv
Spedsbjergvej 81
5491 Blommenslyst
Telefon 4879 5865 / 2635 5865
Mail: info@nyt-hesteliv.dk
WEB: www.nyt-hesteliv.dk
Konto: 0440 4530130878
CVR: 30343344